ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ପଚାନବେଶିତମ

ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ଉନ୍ମୋଚନ: ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଏକ ସମାନାନ୍ତର ଯାତ୍ରା

Jeff Pippenger
2024-03-24

ଦାନିଏଲଙ୍କର ଶେଷ ଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମର ବିଚାରଣା ଆମେ ଏହିଭଳି ଆରମ୍ଭ କରିଛୁ ଯେ, ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ ଦିନର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ; ଏବଂ ବେଲ୍ଟେଶସର୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ସେହି ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରଥମ ପଦକୁ ଶେଷ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରି ବ୍ୟବହାର କରିଛୁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ ଦିନର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ଏକ ଶତ ଚୌଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ମିଲରାଇଟମାନେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ।

> "ମୋତେ ପ୍ରାୟତଃ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ସ୍ମରଣ କରାଯାଏ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ ଏବଂ ପାଞ୍ଚଜଣ ମୂର୍ଖ ଥିଲେ। ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ହେବ, କାରଣ ଏହାର ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ବିଶେଷ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ ପରି, ଏହା ପୂରଣ ହୋଇଛି ଏବଂ ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବେ ଅବିରତ ରହିବ।" Review and Herald, August 19, 1890.

ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅଭିଜ୍ଞତା ହେଉଛି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଅଭିଜ୍ଞତା।

> "ମାଥିଉ 25 ର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଅନୁଭବକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ।" ଦ ଗ୍ରେଟ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଭର୍ସି, 393।

ମିଲେରାଇଟମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଫିଲାଦେଲଫିଆ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। 1856 ମସିହାରେ, ଫିଲାଦେଲଫିୟ ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଲାଓଦିକିଆ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, ଏବଂ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହରେ, ଏହା ଆହୁରି ଲାଓଦିକିଆ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପରିଣତ ହେଲା।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଲୋକ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଫିଲାଦେଲଫିଆ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। 1989 ମସିହାରେ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ଲାଓଦିକିଆନ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ମୁକ୍ତ କରାଗଲା, ଏବଂ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ, ଲାଓଦିକିଆନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ଫିଲାଦେଲଫିଆନ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାର ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ ଆସିଲା।

ବେଲ୍ଟଶଜ୍ଜର, ଅଥବା ଦାନିଏଲ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ "ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ" ପୁନରାବୃତ୍ତି କରେ। ଶେଷ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଥମ ପଦ ସେହି ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ଶେଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଥମ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ମତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଓ ତାହାଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ବେଲ୍ଟଶଜ୍ଜର ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ। ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ କମରେ କମ ପାଞ୍ଚଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସତ୍ୟ ଅଛି, ଯେଉଗୁଡ଼ିକ ମିଲ୍ଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ପାଇଁ ନଙ୍ଗରସ୍ୱରୂପ ଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ।

ପ୍ରଥମଟି ହେଉଛି ସେହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଆରମ୍ଭିକ ଓ ସମାପନ ଉଭୟ ଗତିବିଧିରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପୂରଣ କରେ।

କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ହେ ଦାନିୟେଲ, ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର; ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଦୌଡ଼ିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ.... ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ତୁମ ପଥେ ଯାଅ, ହେ ଦାନିୟେଲ; କାରଣ ଏହି କଥାମାନେ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଏବଂ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେବେ, ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିୟେଲ 12:4, 9, 10.

ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି, ଯାହା ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଖୋଲାଯାଏ, ତାହାକୁ ସେମାନେ କିପରି ବୁଝନ୍ତି (ମାନସିକ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରନ୍ତି), ତାହାର ଆଧାରରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟ (ମୂର୍ଖ) ମଧ୍ୟରେ ଭେଦ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ—ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ 1798 ରେ ହେଉ କି, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ 1989 ରେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ହେଉଛି ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଅନୁଭବ; କାରଣ ସେହି ବୁଝାମଣା ବିନା ସେମାନେ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ "ଅନ୍ତ ସମୟ" କେବେ ଆସିଲା, କିମ୍ବା ସେତେବେଳେ କୌଣସି ସନ୍ଦେଶ ମୁହରଖୋଲା ହେଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ଯେ ସତ୍ୟର କ୍ରମୋନ୍ନତିଶୀଳ ବିକାଶ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ତ୍ରି-ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ଏକ "ଜୀବନ-କିମ୍ବା-ମୃତ୍ୟୁ" ପରିଣାମକୁ ନେଇଯାଏ—ଏହି ବୁଝାମଣା ବିନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଆହ୍ୱାନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ଅସମ୍ଭବ। ବେଲ୍ଶେଜର ସେହି ଜନସମୂହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେହି ପରିଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟରେ ଯାଇଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ "ପରିଶୁଦ୍ଧ କରାଗଲା, ଶ୍ୱେତ କରାଗଲା, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲା" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ସେହି ନିଜ ତ୍ରି-ପର୍ଯ୍ୟାୟ ପରିଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

ତଥାପି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କୁହୁଁଛି; ମୋର ଚାଲିଯିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହିତକର; କାରଣ ଯଦି ମୁଁ ଚାଲି ନଯାଏ, ସାନ୍ତ୍ୱନାଦାତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରେ, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବି। ଏବଂ ସେ ଆସିଲେ, ପାପ, ଧର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ: ପାପ ବିଷୟରେ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ' ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି; ଧର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ବିଚାର ବିଷୟରେ, କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି ବିଚାରିତ ହୋଇଛି। ଆଉ ମୋର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ବହୁତ କଥା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରିପାରୁ ନାହାଁ। ତଥାପି ସେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟର ଆତ୍ମା, ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବେ; କାରଣ ସେ ନିଜଠାରୁ କହିବେ ନାହିଁ; ବରଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଶୁଣିବେ, ତାହାହିଁ କହିବେ; ଏବଂ ଆଗାମୀ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ। ଯୋହନ 16:7–13।

"ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ" ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ କରିବାରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସେ ଜଗତକୁ ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ତାଡନା କରନ୍ତୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସଚେତନ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରନ୍ତୁ; ଏହି ସେଇ ତିନୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ଅଟେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଯେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶଟି ହେଉଛି "ତେଲ", ଯାହା ଦାନିଏଲ ବାରରେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅନ୍ତିମ-ଦିନର ଲୋକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପୀଢ଼ୀ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଅବଶ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ସେହି ଜ୍ଞାନରେ ଏହି ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି ଯେ, ମାଥିଉ ଅଧ୍ୟାୟ ପଚିଶର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ସେମାନେ କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ କିମ୍ବା ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ ଅଟନ୍ତି।

"ଯୋହନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଦର୍ଶନରେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ସେ ପାଞ୍ଚଜଣ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ସମୁଦାୟକୁ ଦେଖିଲେ, ଯେମାନଙ୍କର ଦୀପଗୁଡ଼ିକ ସଜାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜଳୁଥିଲା, ଏବଂ ସେ ପରମାନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, 'ଏଠାରେ ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି; ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି। ଏବଂ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ଯାହା ମୋତେ କହୁଥିଲା, ଲେଖ, ଧନ୍ୟ ସେହି ମୃତମାନେ, ଯେମାନେ ଏଠାରୁ ଆଗକୁ ପ୍ରଭୁରେ ମରନ୍ତି; ହଁ, ଆତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ଶ୍ରମରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବେ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଏ।'"

"ପ୍ର ଥମ ଓ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ସନ୍ଦେ ଶ ଶୁଣିଥିବା ଅନେକେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ସ୍ୱ ର୍ଗର ମେଘମାଳାରେ ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ଆଗମନ ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବଞ୍ଚ ି ରହିବେ। ଯଦି ସତ୍ୟ କୁ ବିଶ୍ୱ ାସ କରୁଛୁ ବୋଲି ଦାବି କରିଥିବା ସମସ୍ତେ ଜ୍ଞ ାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପରି ନିଜ ନିଜ କର୍ତ୍ତ ବ୍ୟ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତେ , ତେବେ ଏହି ସନ୍ଦେ ଶ ଏପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଜାତି, ବଂଶ, ଭାଷା ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷିତ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତ ା। କିନ୍ତୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଜ୍ଞ ାନୀ ଥିଲେ ଓ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ମୂର୍ଖ ଥିଲେ। ସତ୍ୟ ଟି ଦଶଜଣ କୁମାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ଘୋଷିତ ହେବା ଉଚିତ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କେବଳ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ମାତ୍ର ସେହି ସମୁଦାୟରେ ଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟ କ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ଆଲୋକରେ ଚାଲୁଥିଲେ। ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ସନ୍ଦେ ଶ ଆବଶ୍ୟ କ ଥିଲା। ଏହି ଘୋଷଣା କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ର ଥମ ଓ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ସନ୍ଦେ ଶ ଅଧୀନରେ ବରଙ୍କ ୁ ସାକ୍ଷ ାତ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଇଥିବା ଅନେକେ, ବିଶ୍ୱ କୁ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିବା ଶେଷ ପରୀକ୍ଷ ାମୂଳକ ସନ୍ଦେ ଶ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ର ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥିଲେ।"

"ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18 ରେ ଚିତ୍ରିତ ସେହି ଅନ୍ୟ ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ତାହାର ସନ୍ଦେଶ ଦେବେ, ସେତେବେଳେ ଏହାସଦୃଶ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ହେବ। ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପୁନର୍ବାର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। କଳିସିଆକୁ ଏହି ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଯିବ, 'ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନହେବା ପାଇଁ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ।' 'ମହା ବାବିଲ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଶୁଚି ଓ ଘୃଣିତ ପକ୍ଷୀର ପିଞ୍ଜର ହୋଇଯାଇଛି। କାରଣ ସମସ୍ତ ଜାତି ତାହାର ବ୍ୟଭିଚାରର କ୍ରୋଧର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିଛନ୍ତି, ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନେ ତାହା ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ତାହାର ଭୋଗବିଳାସର ପ୍ରଚୁରତାଦ୍ୱାରା ଧନୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି.... ହେ ମୋର ଲୋକମାନେ, ତୁମେ ତାହାର ପାପରେ ଅଂଶୀ ନହେବା ପାଇଁ ଏବଂ ତାହାର ବିପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ପାଇଁ, ତାହାରୁ ବାହାରି ଆସ; କାରଣ ତାହାର ପାପ ସ୍ୱର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଅଧର୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଛନ୍ତି' [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 18:2–5]।"

"ଏହି ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକୁ ନିଅ, ଏବଂ ସାବଧାନତାର ସହିତ ପଢ଼, ବିଶେଷକରି ଶେଷ ଦୁଇଟିକୁ: 'ଏବଂ ଦୀପର ଆଲୋକ ଆଉ କେବେବି ତୋରେ ଦୀପ୍ତିତ ହେବ ନାହିଁ; ଏବଂ ବରଙ୍କ ଓ ବଧୂଙ୍କ ସ୍ୱର ଆଉ କେବେବି ତୋରେ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ; କାରଣ ତୋର ବଣିକମାନେ ପୃଥିବୀର ମହାନ ଲୋକ ଥିଲେ; କାରଣ ତୋର ଯାଦୁଟୋଣା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜାତି ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲେ। ଏବଂ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କର, ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର, ଏବଂ ପୃଥିବୀରେ ହତ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ରକ୍ତ ମିଳିଲା।'"

"ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶେଷ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଉଚିତ। ଏମିତି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହେବ। ଆମେ ଜ୍ଞାନୀ କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ନ କାହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛୁ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଏହାକୁ ଭେଦ କରିପାରୁ ନାହିଁ, ଏବଂ କେହି ଜ୍ଞାନୀ ଓ କେହି ମୂର୍ଖ ବୋଲି କହିବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ଆମ ପାଖରେ ନାହିଁ। କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଅଧର୍ମରେ ସତ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବାହ୍ୟରୂପେ ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ପରି ପ୍ରତୀତ ହୁଅନ୍ତି।" Manuscript Releases, volume 16, 270.

ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବାକୁ ଯେମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ, ଆମେ "ଜ୍ଞାନୀ କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରୋ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ" ହେଉଛୁ। ଯେ ସମୂହକୁ ଯୋହନ ଦେଖିଥିଲେ, "ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ, ଯେମାନଙ୍କର ଦୀପଗୁଡ଼ିକ ସଜାଇ ଜ୍ୱଳନଶୀଳ ଥିଲା, ସେହିପରି ପ୍ରତିନିଧିତ," ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କୁ ଯୋହନ ଆହୁରି "ପବିତ୍ରମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ"ର ଧାରକ ବୋଲି ପରିଚୟ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି," ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର, ଯେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା, ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା, ଏବଂ ମାଥିଉ ପଚିଶର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ସେମାନେ ସେହି କୁମାରୀମାନେ ବୋଲି ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ। କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଯେ ସେମାନେ ନିଜେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ କିମ୍ବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା "ଶୁଦ୍ଧିକୃତ, ଧଳା କରାଯାଇଥିବା ଓ ପରୀକ୍ଷିତ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ ଅନୁଭବକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ।

> ଏବଂ ସେମାନେ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ, ଚାରି ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଓ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯେପରି ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଗୀତ ଗାଇଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀରୁ ମୋଚିତ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ସେହି ଗୀତ ଶିଖି ପାରିଲେ ନାହିଁ। ଏମାନେ ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଶୁଚି ହୋଇନାହାନ୍ତି; କାରଣ ସେମାନେ କୁମାର। ଏମାନେ ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠିକୁ ଯାଆନ୍ତି, ସେଠି ସେଠି ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି। ଏମାନେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋଚିତ ହୋଇ, ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖରେ କୌଣସି କପଟତା ମିଳିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସିଂହାସନ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଅଟନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14:3–5।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ କମ୍ ସେ କମ୍ ପାଞ୍ଚଟି ସତ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି; ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତ୍ୟ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦ୍ୱାରା ପୁନରାବୃତ ହେବ ଏବଂ ଅଧିକ ପୂର୍ଣ୍ଣତର ଭାବରେ ବୁଝାଯିବ। ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଦଶଜଣ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମୟର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଯେ ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟଟି ବୁଝିଥିଲେ, ସେହା ଥିଲା ଲେବ୍ୟବିବରଣ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ"; ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଟି ଦାନିଏଲ ବାରରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେହିଟି ହେଉଛି ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ, ଯାହା ସେଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି।

> କିନ୍ତୁ ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ କର ଓ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହରାଙ୍କିତ କର; ଅନେକେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଧାଉଥିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ତାପରେ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଠିଆ ଥିଲେ, ଜଣେ ନଦୀକୂଳର ଏହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣ ନଦୀକୂଳର ସେହି ପାର୍ଶ୍ୱରେ। ତାହାପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ, କହିଲେ, "ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ସମୟ ହେବ?" ତାହାପରେ ମୁଁ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ, ଶୁଣିଲି, ସେ ଯେତେବେଳେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଓ ବାମ ହସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରତି ଉପରକୁ ଉଠାଇ, ଯିଏ ସଦାକାଳ ବଞ୍ଚି ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ କାଳ, କାଳଦ୍ୱୟ, ଓ ଅର୍ଦ୍ଧକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଛିତରାଇ ଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବେ, ସେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଶେଷ ହେବ। ମୁଁ ଏହା ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ବୁଝିଲି ନାହିଁ; ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ସବୁ ବିଷୟର ପରିଣତି କ'ଣ ହେବ?" ସେ କହିଲେ, "ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି କଥାମାନେ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଓ ମୋହରାଙ୍କିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଶୁଭ୍ର କରାଯିବେ, ଓ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ।" ଦାନିଏଲ 12:4–10.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବା ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ମଧ୍ୟରେ, "ଯିଏ ଚିରକାଳ ଜୀବନ୍ତ," ତାଙ୍କର ଶପଥକୃତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ଥିଲା—"ଏହା ଏକ କାଳ, କାଳମାନ, ଏବଂ ଅର୍ଧକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଛିତରାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିବା ବେଳେ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମାପ୍ତ ହେବ।"

ଏହି ଶପଥପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯିଏ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଜଣେ ଜଳର ଉପରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିଲେ। ଦାନିଏଲ୍ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀର ଏକ କୂଳରେ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୂଳରେ ଆଉ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଦୂତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ, ଯାହାର ଉତ୍ତର ଜଳର ଉପରେ ଥିବା ସେହି ଜଣେ ଦେଲେ। ପ୍ରଶ୍ନଟି ଥିଲା, "କେତେ ଦିନ?" ଏହା ଦାନିଏଲ୍ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠର ତେରୋଟିଏ ପଦରେ ପଚାରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ସେହି ଏକେ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ।

> ତାହାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ର ଜନ ସେହି କହୁଥିବା ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ—ଉଭୟଙ୍କୁ ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବା—ଏହା କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ସେ

ମୋତେ କହିଲେ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।" ଦାନିୟେଲ 8:13, 14.

ଉଭୟ ସଂଭାଷଣରେ ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଗଠନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ; କେବଳ ଏତିକି ଭିନ୍ନତା ଯେ, ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀ ପାଖରେ ନୁହେଁ, ଉଲାଇ ନଦୀ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି। ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ (ପବିତ୍ରଜନ) "କହୁଥିବା ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।" "ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନ" ବୋଲି ଯାହାର ଅନୁବାଦ ହୋଇଛି, ସେହି ଇବ୍ରିୟ ଶବ୍ଦଟି ହେଉଛି "ପାଲ୍ମୋନୀ," ଯାହାର ଅର୍ଥ ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ, କିମ୍ବା ଗୁପ୍ତ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଗଣକ। ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୀଶୁ (ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ) କହୁଥିଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ (ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ) ପଚାରିଲେ, "କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।"

ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଜଳ ଉପରେ ଦାଁଡିଥିବା ସେହି ଜଣଙ୍କୁ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀର ଏକ କୂଳରେ ଥିବା ଜଣେ ଦୂତ ପଚାରିଲେ, "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ?" ଏହି ଦୁଇଟି ଅନୁଚ୍ଛେଦକୁ ଏକାସାଥିରେ, ପଙ୍କ୍ତି ପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, "ପବିତ୍ରସ୍ଥଳ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ—ଯାହା ପ୍ରଥମେ ପୌତ୍ତଳିକତା ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ପରେ ପୋପତନ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ—କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, "ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ଦିନ ହେବ?" ତାହାପରେ ପାଲ୍ମୋନିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା—ସେହି ଅଦ୍ଭୁତ ସଂଖ୍ୟାଗଣକ, ଯିଏ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଏବଂ ଜଳମଧ୍ୟରେ ଦାଁଡିଥିଲେ—ଶପଥପୂର୍ବକ ଉତ୍ତର ଦିଆଗଲା, "ଏହା ଏକ କାଳ, କାଳମାନ, ଓ ଅର୍ଦ୍ଧକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଛିତରିଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲେ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଶେଷ ହେବ।"

ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି: "ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ଶକ୍ତି, ଏବଂ ପରେ ପାପାତ୍ୱ, ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ଛିଣ୍ଡିଯିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଉଛି, ପଦଦଳନ 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପାଲ୍ମୋନିଙ୍କର ମିଲେରୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ସ୍ଥାପନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପରେ ଚାଳିଶି ଛଅ ବର୍ଷ ପରେ 1844 ମସିହାରେ ତାହା ଶେଷ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା।

ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲ ସେହି ସମ୍ବାଦ ଶୁଣିଥିଲେ, "କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବୁଝିଲି ନାହିଁ।" ଦାନିଏଲ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏକ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଯାହା ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା। "ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ସବୁ ବିଷୟର ଶେଷ କ'ଣ ହେବ?" ତାଙ୍କର ବୁଝିବା ପ୍ରତି ଏହି ଆକାଙ୍କ୍ଷା, ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ବୁଝିବାର ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା, କାରଣ ସମଗ୍ର ସମ୍ବାଦଟି ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ରହିବ ବୋଲି ଥିବା ଦୁଇଟି ଉଲ୍ଲେଖର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ 1798 ମସିହାରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲେ, ଏବଂ ସେ ପ୍ରଥମେ ଯେ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ, ସେଥିଲା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନ—ପ୍ରଥମେ ପୌତ୍ତଳିକତା ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ପରେ ପାପାଲତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା—ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ କାଳ"ର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା।

ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ମିଲରଙ୍କ ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଆକାଙ୍କ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ମିଲରଙ୍କ ବୁଝାମଣା ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା। ଦାନିଏଲ୍ମିଲରଙ୍କ ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଏବଂ ବେଲ୍ଟେଶାଜ୍ଜର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବିଷୟଟି ଓ ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝାମଣା ଅଛି। ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କ ଅନୁଭବର ଅଂଶ ଥିବା କମ୍ ସେ କମ୍ ପାଞ୍ଚଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଅଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ସମାନ୍ତର ପ୍ରତିରୂପ ପାଇବ। ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା, ସେମାନେ ଦଶ କନ୍ୟାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପୂରଣ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ପୂରଣ କଲେ ଏବଂ ବୁଝିଲେ, ଯାହାର ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଛି; ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା, ସେମାନେ ଲେବ୍ୟପୁସ୍ତକ ଛବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ ଥର"ର ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତରକୁ ବୁଝନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

"'ତାହାପରେ ସ୍ୱ ର୍ଗରାଜ୍ୟ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯିବ, ଯେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପ୍ର ଦୀପ ନେଇ ବରଙ୍କ ୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ ରୁ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଜ୍ଞ ାନୀ ଥିଲେ, ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ମୂର୍ଖ ଥିଲେ। ଯେମାନେ ମୂର୍ଖ ଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜ ପ୍ର ଦୀପ ନେଲେ, କିନ୍ତୁ ସହିତେ ତେଲ ନେଲେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞ ାନୀମାନେ ନିଜ ପ୍ର ଦୀପ ସହିତ ନିଜ ନିଜ ପାତ୍ର ରେ ତେଲ ନେଲେ। ବରଙ୍କ ବିଳମ ୍ବ ହେଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତନ୍ଦ୍ର ାଗ୍ର ସ୍ତ ହୋଇ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ। ଏବଂ ମଧ ରାତ୍ର ିରେ ଏକ ଧ୍ୱ ନି ହେଲା, ଦେଖ, ବର ଆସୁଛନ୍ତ ି; ତାଙ୍କ ୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ବାହାରିଯାଅ। ତାହାପରେ ସେହି ସମସ୍ତ କୁମାରୀ ଉଠି ନିଜ ନିଜ ପ୍ର ଦୀପ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କଲେ। ଏବଂ ମୂର୍ଖମାନେ ଜ୍ଞ ାନୀମାନଙ୍କ ୁ କହିଲେ, ତୁମମାନଙ୍କ ତେଲରୁ ଆମକୁ ଦିଅ; କାରଣ ଆମ ପ୍ର ଦୀପ ନିଭିଯାଉଛି। କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞ ାନୀମାନେ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ କହିଲେ, ତାହା ନୁହେଁ; କେଉଁଠାରେ ଯେଣ୍ତ ଆମ ପାଇଁ ଓ ତୁମ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟ ାପ୍ତ ନ ହୋଇଯାଏ; ବରଂ ବିକ୍ରେ ତାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଣ। ସେମାନେ କିଣିବାକୁ ଯାଇଥିବାବେଳେ ବର ଆସିଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିବାହ ଉତ୍ସ ବକୁ ପ୍ର ବେଶ କଲେ; ଏବଂ ଦ୍ୱ ାର ବନ୍ଦ ହେଲା। ପରେ ଅନ୍ୟ କୁମାରୀମାନେ ମଧ ଆସି କହିଲେ, ପ୍ର ଭୁ, ପ୍ର ଭୁ, ଆମ ପାଇଁ ଦ୍ୱ ାର ଖୋଲନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଉତ୍ତ ର ଦେଇ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ୁ କହୁଛି, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ୁ ଜାଣେ ନାହିଁ। ଏହେତୁ ଜାଗ୍ର ତ ରୁହ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର କେଉଁ ଦିନ ଓ କେଉଁ ଘଣ୍ଟ ାରେ ଆସୁଛନ୍ତ ି, ତୁମେ ଜାଣ ନାହିଁ।'"

"ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିପଦଜନକ ସମୟରେ ବାସ କରୁଛୁ, ଏବଂ ଆମ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ସାଧନ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। କେହି ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ ନ କରୁନ୍ତୁ, ଏବଂ ଏହା ଭାବନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯେ ସଙ୍କଟ ଆସିପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ସମୟରେ ଦୃଢ଼ ରହିପାରିବା ପାଇଁ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଲାଭ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ନିରାପଦ ହେବ। ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଡାକାଯାଇ ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବାବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯିବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାକୁ ପରିଧାନ କରିବାର ସମୟ,—ସେହି ବିବାହବସ୍ତ୍ର, ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିବାହ ଭୋଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାଯୋଗ୍ୟ କରିଦେବ। ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ତେଲ ଭିକ୍ଷା କରୁଥିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧକ୍ରମେ ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଥିବା ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତୀକ, ଯେମାନେ ସଙ୍କଟର ସମୟରେ ଦୃଢ଼ ରହିପାରିବା ପାଇଁ ଚରିତ୍ର ଉନ୍ନତ କରି ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନାହାନ୍ତି। ଏହା ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ତୁମ୍ଭର ଚରିତ୍ର ଦିଅ, ନଚେତ ମୁଁ ନଷ୍ଟ ହେଇଯିବି। ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ, ସେମାନେ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଟଳମଳାଉଥିବା ପ୍ରଦୀପମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ତେଲ ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ। ଚରିତ୍ର ସ୍ଥାନାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହା କ୍ରୟ କିମ୍ବା ବିକ୍ରୟ କରାଯିବାବସ୍ତୁ ନୁହେଁ; ଏହା ଅର୍ଜନ କରିବାକୁ ପଡ଼େ। ପ୍ରଭୁ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଘଣ୍ଟାମାନଙ୍କ ମାଧମରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ଲାଭ କରିବାର ଅବସର ଦେଇଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେ ଏମିତି କୌଣସି ପଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିନାହାନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ମାନବୀୟ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ସେହି ଚରିତ୍ର ଦାନ କରିପାରିବେ, ଯାହାକି ସେ କଠିନ ଅନୁଭବମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି, ମହାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ପାଠ ଶିଖି, ଯେପରି ପରୀକ୍ଷାରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଏମିତି ବିଶ୍ୱାସର ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରନ୍ତି ଯେ ସେ ଅସମ୍ଭବତାର ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ମଧ ହଟାଇଦେଇପାରନ୍ତି। ପ୍ରେମର ସୁଗନ୍ଧକୁ ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ଦେବା,—ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ନମ୍ରତା, କୌଶଳ ଓ ଅଦମ୍ୟତା ଦେବା,—ଏହା ଅସମ୍ଭବ। ଜଣେ ମାନବୀୟ ହୃଦୟ ପକ୍ଷରୁ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଈଶ୍ୱର ଓ ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଢାଳିଦେବା ଅସମ୍ଭବ।"

"କିନ୍ତୁ ସେହି ଦିନ ଆସୁଛି, ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଆମ ପାଖକୁ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ସନ୍ନ ିକଟ ହୋଇ ଆସିପହଞ୍ଚ ିଛି, ଯେତେବେଳେ ଚରିତ୍ର ର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ପର୍ଯ୍ୟ ାୟ ବିଶେଷ ପ୍ର ଲୋଭନ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର କାଶିତ ହେବ। ଯେମାନେ ସିଦ୍ଧ ାନ୍ତ ପ୍ର ତି ସତ୍ୟ ନିଷ ୍ଠ ରହିବେ, ଯେମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ବିଶ୍ୱ ାସ ପ୍ର ୟୋଗ କରିବେ, ସେମାନେ ହେବେ ସେମାନେ ଯେ ପୂର୍ବତନ ଅନୁଗ୍ର ହକାଳର ଘଣ୍ଟ ାଗୁଡ଼ିକରେ ପରୀକ୍ଷ ା ଓ କଷ୍ଟ ସାଧ ଅନୁଭବମାନଙ୍କ ମଧ ରେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ର ମାଣିତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ସଦୃଶ ଚରିତ୍ର ଗଠନ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ହେବେ ସେମାନେ ଯେ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ସହିତ ନିକଟ ପରିଚୟକୁ ଚର୍ଚ୍ଚ ା କରିଛନ୍ତ ି, ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ର ଜ୍ଞ ାନ ଓ ଅନୁଗ୍ର ହ ଦ୍ୱ ାରା ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱ ଭାବର ଅଂଶୀଦାର ହୋଇଛନ୍ତ ି। କିନ୍ତୁ କୌଣସି ମାନବ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ହୃଦୟର ଭକ୍ତ ି ଓ ମନର ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଗୁଣାବଳୀ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହାର ଅଭାବଗୁଡ଼ିକୁ ନୈତିକ ଶକ୍ତ ି ଦ୍ୱ ାରା ପୂରଣ କରିପାରେ ନାହିଁ। ଆମେ ପ୍ର ତ୍ୟେ କେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ କିଛି କରିପାରୁ, ଯଦି ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ସଦୃଶ ଉଦାହରଣ ଦେଉ, ଏପରିଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ସେହି ଧର୍ମିକତା ପାଇଁ ଖ୍ର ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାରେ ପ୍ର ଭାବିତ କରୁ, ଯାହା ବିନା ସେମାନେ ବିଚାରରେ ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଲୋକମାନେ ପ୍ର ାର୍ଥନାପୂର୍ବକ ଚରିତ୍ର -ଗଠନର ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟକୁ ବିଚାର କରିବା

ଉଚିତ, ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ଆଦର୍ଶ ଅନୁସାରେ ନିଜ ନିଜ ଚରିତ୍ର   ଗଠନ କରିବା ଉଚିତ।” The Youth Instructor, January 16, 1896.